

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

IX. ÉVFOLYAM 2. SZÁM • 2016. FEBRUÁR • ÁRA: 170 Ft

„Az Egyház mindig úton van,
új utakat keresve
az evangélium hirdetéséhez.”

(Ferenc pápa)

Az Úr szőlőjének munkása

Interjú Marton Imrével

3-4. oldal

Felemelő szeretet

Új sorozatunkban egyházmegyéink
karitászcsoportjairól olvashatnak
12. oldal

Értünk élnek és dolgoznak

Interjú a szombathelyi domonkos
nővérekkel
14-15. oldal

Világiként az Egyház életében

Világi lelkipásztori munkatársként és kiséítőként szolgálunk Szombathelyen, a Jézus Szíve (Zárda) templomban. Egyházmegyénk lelkipásztori munkatárs képzését végezve kaptam erre felkérést, majd püspök atyától a megbízást. De mit is jelent ez pontosan? Egyáltalán az Egyház hogyan tekint a világiakra? Milyen alapon teszi ezt, és milyen feladatokat szán nekik? Írásomban ezekre keresem a választ.

A keresés során fontos szem előtt tartani, hogy „az Egyház azért van, hogy Krisztus országát az Atyaisten dicsőségére a föld végső határáig elterjessze, és így minden embert részesítsen a megváltásban és az üdvösségben” (Apostolicam actuositatem zsinati dokumentum, 2.). A cél eléréséhez az Egyház minden tagjának hozzá kell járulnia. Sajátos hivatása van a szolgáló papságnak, ugyancsak sajátos a hivatása a világi hívőknek is. „A világiaknak főképpen az a feladat jut, hogy jelenlévővé és hatóerővé tegyék az Egyházat azokon a helyeken, és olyan körülmények között, ahol csak általuk lehet az Egyház a föld sója.” (Lumen gentium, 33.)

Ugyanakkor fontos az is, hogy az Egyház életében a liturgia a csúcspont és a forrás. A lényeges dolgok ugyan láthatatlannal történnek benne, de hogy ezt mi könnyebben megértsük, szükségünk van az anyagi világ szimbólumrendszerére és a formára. Ez pedig újabb feladatokra hívja a világi híveket.

Tehát az elsődleges feladatunk mellett (hiteles keresztény életet élni) az Egyház fizikai megnyilvánulásában (templom, plébánia) is szükséges a feladatokat ellátni. Így szükség van a templomot tisztán tartók segítségére, irodai alkalmazottakra, sekrestyésekre, kántorokra, ministránsokra, hittanárokra, közösségvezetőkre, stb. Minden egyes szolgálat, melyet a plébániánkon végzünk, a világi lelkipásztori munkatársak sorába emel bennünket.

A lelkipásztori munkatársak egy speciális csoportját képezik a lelkipásztori kiséítőik. Bár a kereszttség szentsége révén minden hívő részesedik az egész Egyház küldetésében, Jézus mégis úgy akarta, hogy Egyháza építésében a tanítás, a megszentelés és a vezetés szolgálatát kiválasztott apostolai és utódaik lássák el. Az Egyház vezetésére ren-

delt pásztorok feladatuk betöltésére már az ősegyházban igénybe vették apostoli lelkületű férfiak és nők segítségét (vö. ApCsel 18,26; Róm 16,6kk; Fil 4,3). Az ősegyház példáját követte a II. Vatikáni Zsinat, amikor úgy intézkedett, hogy a paphiány miatt a püspökök világi személyekre bízhatnak olyan lelkipásztori feladatokat, amelyekhez nem szükséges az egyházi rend.

Világi lelkipásztori kiséítőik azok a világi személyek, akár férfiak, akár nők, akik az egyházmegye főpásztorának megbízásából – meghatározott helyen és terjedelemben – olyan lelkipásztori feladatokat végeznek a kijelölt lelkipásztor irányítása és vezetése mellett, amelyeket az Egyházi Törvénykönyv számukra megenged. Ezek a feladatok a következők lehetnek: lektori szolgálat, kiséítő áldoztatás (liturgiában, betegáldoztatás), hitoktatás, az igeliturgia és más áhítatgyakorlatok vezetése (pap távollétében végzett vasárnapi istentisztelet, szentségimádás /szentségkitétel, szentségeltétel/), lelkipásztori teendők önálló ellátása.

Egyházmegyénkben püspök atya csak annak ad megbízást, aki elvégezte az egyházmegye lelkipásztori munkatárs képzését vagy az egyetemi képzést. Ugyanakkor a képzés elvégzése nem egyenlő a megbízással és a megbízás nem is következik belőle. A megbízás határozott időre és helyre szól, az idő leteltével megújítható.

Világiként tehát nagyon fontos és alapvető szerepünk van az Egyház életében és akár komoly liturgikus szolgálatot is vállalhatunk. Buzdítok minden kedves olvasót, hogy ha felkéri valamilyen szolgálatra, bátran merjen kilépni a komfortzónájából és aktívan kapcsolódjon be az egyház életébe! Vagy merjen bátran kezdeményezni és szolgálatra jelentkezni! Sokat gazdagodhatunk általa!

Kirchknopf Márton

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye hivatalos lapja

martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X** • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Főszerkesztő: Ipacs Bence • **Szerkesztők:** Déri Péter, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Molnár Péter, Salamon Viktória, Teklits Tamás • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) • Telefon: 94/513-191 • E-mail: info@martinuskiado.hu • Internet: www.

Az Úr szőlőjének munkása

Interjú Marton Imrével

Marton Imre neve ismerősen csenghet a Szombathelyi Egyházmegye hívei számára, hiszen a Kőszegi Esperesi Kerületben többször tart igeliturgiát, tevékenyen kiveszi részét az egyházközség életéből. A civil életben családgon-
dozóként, illetve kapcsolatügyeleti mediátorként tevé-
kenykedik a Pálos Károly Szociális Szolgáltató Központ-
ban. „Legyünk megszólíthatóak!” - mondja Imre. Hogy
miért is? Kiderül a következőkben.

Mikosszéplakon született, de ha jól tudom, akkor 1969 óta Kőszegen él. Mit kell tudnunk Önről és a családjáról? Milyen feladatokat lát el nap mint nap a munkahelyén?

A Vasi-Hegyhátról érkezve 1969 óta élek Kőszegen. Fele-
séggel, Nemes Anna Máriával több mint 41 éve kötöt-
tünk házasságot. Ő logopédusként dolgozott, jelenleg pe-
dig a nyugdíj előtti idejét tölti a Prémiumévek programban.
Három leányunk és két fiunk már valamennyien felnőttek.
Idősebb leányunk családjában két fiú unokánk, Levente és
Benedek cseperedik. Munkahelyemen, a Pálos Károly Szoci-
ális Szolgáltató Központ és Gyermekjóléti Szolgálat mun-
katársaként családokat segítünk a gyermekeik felnevelését
veszélyeztető körülmények felszámolásában, életviteli prob-
lémaik kezelésében. Tizenkét éve dolgozom kapcsolatügye-
leti mediátorként. Ezen a területen az elvált vagy válófél-
ben lévő párok és gyermekeik kapcsolatainak újraépítésé-
vel, fenntartásával, javításával foglalkozunk kollégáimmal
együtt.

Aktív tagja a kőszegi plébániának, és mint lelkipásztori munkatárs is tevékenykedik. Mit is jelent ez a mindennapokban? Honnan származik az a mély hit, amely Önt vezérli?

Hívó, de vallását nem gyakorló értelmiségi családban nőt-
tem fel. A hitre találásban nagy szerepe volt feleségem mel-
lett az ő anyai nagymamájának. 1990 októberében eljutot-
tam a csíksomlyói Szűzanyához, mint a székelyudvarhelyi
Bárdos Lajos Kórustalálkozó résztvevője. A templomban
egy számomra ismeretlen férfi átadott jó néhány fotót a
kegyszoborról, hogy osszam ki a csoport tagjai között. Ez-
után a magam módján imádkoztam a családomért a kegy-
oltárnál. Áttörést a Cursillo elvégzése hozott 1991 nyarán
itt, Kőszegen. Máig hálás vagyok a meghívásért Váradi Já-
nosnak, akivel az akkori Kisegítő Iskola és Diákotthonban
dolgoztam együtt. Ez év szeptemberében kisebbik fiam ke-
resztelőjével egyidejűleg az Úr színe előtt megerősítettük
házassági fogadalmunkat. Nagy változást jelentett pályám
alakulásában a Cursillo egyik hazai meghonosítójának, Gaál

Jenő verbita atyának a meghívása, hogy az Isteni Ige Társa-
sága Tartományi Titkárságán dolgozzak. Sok új kihívással
találtam magam szemben a négy év alatt, amit itt töltöttem.
Többek között a cursillok szervezésében és az ott használt
„Velemjáró” szerkesztésében vehettem részt.

A következő állomás a hitbeli fejlődésben a Katolikus
Továbbképző Intézet, mai nevén Martineum Felnőttképző
Akadémia. Itt Horváth József atya munkatársaként a felnőtt-
képzés területéért feleltem. Az 1995 és 1998 közötti négy
évet munka, tanulás és imádság jellemezte. Ebben az idő-
szakban végeztem el az Egyházmegyei Teológiai Tanfo-
lyamot József atya kérésére, amelynek egyúttal felelőse is
voltam. Tanáraink nagy szeretettel és türelemmel foglal-
koztak velünk. Gyürki Lászlónak a biblia szeretetét, napi
olvasását, Szabó Gyula atyának a dogmatika rejtelmeiben
való viszonylagos eligazodást, Beer Ferencnek a liturgia
szépségének és gyakorlatának megismerését köszönhetem.
No, és a máig emlékezetes találkozásokat, amelyek Konkoly
István püspök atyánál kezdődtek a bemutatkozásakor, majd
a munkám során neves szerzetesekkel és egyházmegyé-
s papokkal folytatódtak. Közülük csak néhány nevet em-
lítek: Jelenits István piarista, Nemeshegyi Péter jezsuita,
Brückner Ákos Előd ciszterci szerzetesek és Fogassy Judit
nővér a Jézus Szíve Nővérek Társaságából. Kerényi Lajos
plébánossal, Balás Béla püspök atyával, Márfi Gyula és Bá-
bel Balázs érsek atyával, valamint Erdő Péter bíboros úrral
is ekkor ismerkedhettem meg.

A plébánián 2000-tól közel 10 éven keresztül vettünk részt
feleségemmel a jegyesek felkészítésében. Nagy József plé-
bános atya kért fel a vasárnapi igeliturgia vezetésére. En-

nek már közel tíz éve. Amikor a kőszegi Jézus Szíve Plébániához csatolták a kőszeghegyaljai falvakat, Harangozó Vilmos esperesplébános úr kérésére és a püspök atya megbízásával látam munkához. Az egyházközségi képviselőtestület munkájában 2005 óta veszek részt, mint a testület jegyzője. Ekkortájt kerültem az Egyházmegyei Pasztorális Tanács tagjai közé, ami számomra komoly megtiszteltetést jelentett. Az utóbbi hónapokban az új egyházmegyei szabályzat alapján a Tanácsadó Testület létrehozásán dolgoztunk.

A család tagja a helyi Batthyány-családközösségnek is. Miért tartják ezt fontosnak, miért jó ide tartozni? Esetleg itt is vannak külön feladataik?

Plébániánkon a családok közösségek megjelenése, megerősödése Nagy József atya munkájának és az isteni kegyelem működésének köszönhető. Házasközösségünk 2003-ban, a boldoggá avatás évében választotta a Batthyány családot példaképül és boldog Batthyány-Strattmann Lászlót égi pártfogóul. A közös bibliázás, szentségimádás, sajátos témákat feldolgozó estek mellett játékos vagy filmnézős alkalmakra is rendszeresen sor kerül valamelyik család otthonában. Minden alkalommal más házaspár készül és vezeti a pénteki estét. Húsvétra készülve lelki napon és keresztúton veszünk részt, nyáron közösségi hétvégét szervezünk, amelyre az utóbbi pár évben Keszthelyen került sor. Mindezek és a hétköznapiakban is működő barátság, szolidaritás komoly erőforrás a hiteles egyéni és a családi keresztény élethez. Védelem a társadalomból érkező különféle ártó hatások ellen. A közösségben növekvő gyermekek jól megértik egymást, felnőttek számára is élmény, ahogy a testvéri szeretetet gyakorolják.

Ahogy említette már, rendszeresen tart igeliturgiákat a kőszegi filiákban. Mesélne erről kicsit részletesebben? Mit jelent ez az Ön életében? Hogyan zajlik a felkészülés, és hogyan kell elképzelniünk egy olyan vasárnapot, amikor több helyiütt is tart igeliturgiát?

Plébánosunk már a Mura vidékén is fontosnak tartotta, hogy minden vasárnap minden filiában legyen szentmise vagy igeliturgia. Jelenleg hatan végezzük ezt a szolgálatot. Tavasztól késő ősziig általában kerékpárral keresem fel a filiákat. Ez számomra a felkészülés részét képezi. A reggeli természettel való találkozás és fizikai terhelés számomra felér egy imádsággal. Általában két igeliturgiát vezetek, 8 és 9:30 órakor. Attól függően választom meg az indulás idejét, hogy milyen messzire kell mennem. Legközelebb

Cák, legtávolabb Bózsok található. Kőszegszerdahely, a korábbi plébánia helyezkedik el középpontban. Legtöbbször a cáci és a kőszegdoroszlói hívekhez megyünk. A téli időszakban a plébános vagy káplán atyához csatlakozom, és így jutok ki a filiákba. Általában már csütörtökön vagy pénteken az Adoremus segítségével elkezdem a felkészülést, sorra véve a Szentírás részeit, a zoltárt és az énekeket. Korábban Szabó Ferenc jezsuita atya, jelenleg Martos Levente Balázs atya elmékedéseit olvasom fel a híveknek, amelyet a Vatikáni Rádió magyar adásában meg is hallgathatnak. Az elmúlt egyházi évben húsz alkalommal vezettem szertartást. A szolgálat végzéséhez a Martineumban szervezett továbbképzések és lelki gyakorlatok lelki feltöltődést, ismereteket és a találkozásokban egymás megerősítését, a barátságok ápolását is jelentik számomra. A hívek szeretettel, örömmel fogadják és megköszönik a szolgálatomat. A közös imádság, ének erősíti a hitünket és a közösséget Istennel.

Mint lelkipásztori munkatárs általánosságban mennyire tartja fontosnak ezt a feladatot? Szükség lenne még hasonlóan képzett, nyitott emberekre? Mennyire függ a plébános személyétől az, hogy egy adott közösségben több munkatárs is dolgozik-e? Mi lenne az üzenete ezzel kapcsolatban a Martinus olvasóinak?

A papi hivatások megfogvatkozásával feltétlenül szükséges a világi hívek nagyobb szerepvállalása az egyes közösségek életében. A közös imádságok, zarándoklatok megszervezésébe, vezetésébe már eddig is sokan bekapcsolódtak. A liturgikus cselekményekben való tevékeny részvétel megfelelő felkészültséget és odaadást, Istent és a közösséget szolgáló lelkületet feltételez. Természetesen minden filiáért, plébániáért Isten és a megyéspüspök előtt az illetékes plébános tartozik felelősséggel, de ebben a munkában bizonyára valamennyien szívesen fogadják a segítő világiakat. Tudomásul kell vennünk, nekünk híveknek, hogy mi vagyunk az ő családjuk. Figyeljünk oda szavainkra, tetteikre, és legyünk megszólíthatók, álljunk készen arra, hogy munkásai legyünk az „Úr szőlőjének”. Szent Mártonhoz hasonlóan, ne vonakodjunk a munkától, mert nem a plébánosunkat, hanem Istent és a közösségünket szolgáljuk ez által.

H. Pezenhófer Brigitta

A kőszegdoroszlói Szent Márton-templom

Kőszegdoroszló Szombathelytől 15 kilométerre északnyugatra, Kőszeghegyalján, a Doroszlói-patak mentén fekszik. A község területe már a vaskorban lakott volt. A település első okleveles említése 1279-ből való. A napjainkban mintegy 250 fős lakosság nagyobb része evangélikus, számukra 1633 után önálló evangélikus anyaegyház létesült. A katolikus hívek a reformáció idején Pöséhez tartoztak, 1757-ben pedig az újjászervezett kőszegszerdahegyi plébániához kerültek.

A Szent Márton tiszteletére emelt templomot Kazó István XVII. századi visitációjának jegyzőkönyve írja le. A műemlék jellegű templom keletelt, egyhajós, szentélye félkör záródású. A visitatio feljegyzése szerint a szentély boltíves volt, a hajó mennyezetét és a kórust fából, a szószéket kőből építették. A templomot 1769-ben renoválták. Ekkor készülhetett a hajó csehsüveg boltozata a sekrestyével és a főoltárral együtt. Copf stílusú főoltárának két szobra Szent Istvánt és Szent Lászlót ábrázolja.

Padozatát az 1892-ben végzett felújítás során kicserélték. A XX. század elején a megrepesztett falakat támpillérekkel erősítették meg. Az 1975-ben végzett felújításkor vált ismertté, hogy a templom szentélye és hajója középkori eredetű. A templomnak a déli oldalon is volt bejárata. A homlokzaton XVI. századi színes geometrikus és ornamentális falfestés, valamint festett fríz töredéke került feltárássra a restauráláskor.

Kőszegdoroszló jelenleg a kőszegi plébánia filiája. A településen általában csak havonta egyszer van vasárnapi szentmise, a többi vasárnapon lelkipásztori munkatársak tartanak igeliturgiát.

RÖVID HÍREK

Január 5-én Kocsis Fülöp érsek-metropolita megszentelte a Tisza vizét, 6-án pedig a Dunát. A tokaji görög katolikus hívek Szent Liturgiát ünnepeltek Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök vezetésével, majd ünnepélyes menetben, énekelve vonultak a Bodrog-folyóhoz, hogy együtt imádkozzák el a nagy vízszentelés szertartását a folyó partján.

Ternyák Csaba egri érsek áldotta meg január 6-án, Urunk megjelenése, vízkereszt ünnepén az Egri Érseki Palota Kulturális és Turisztikai Látogatóközpontot, amely a megújult érseki palota legrégebbi, középső szárnyában került kialakításra.

Január 17-én, vasárnap a Szent Péter-bazilikában, a menekültek világnapján bemutatott szentmisében olyan ostyát konsekrált Antonio Maria Veglió bíboros, melyet egy milánói fegyház ostyaüzemében készített három rab, akiket gyilkosságért ítélték el.

Január közepétől vasárnaponként a Kárpát-medencében élő katolikusok életéről beszámoló új hírműsor látható a Duna Televízióban. Napjaink hírcentrikus médiavilágában új színfoltot jelent a Kereszt-Tények című katolikus műsor. Szerkesztői a hét aktuális eseményei mellett a kereszténység egyetemes információit is megosztják a nézőkkel; a szellemi és épített kulturális örökség mellett a magyar történelem évfordulóira is felhívják a figyelmet. Külhoni tudósítások szintén fontos helyet kapnak a riportok között.

Február 25. és 27. között „Hallgasd meg, ó, fiam...” – Evangéliumi élet a bencés hagyományban címmel ökumenikus lelkigyakorlatra várják a 30 és 60 év közötti egyházi és gyülekezeti szolgálattevőket Pannonhalmára.

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: KOVÁCS JÓZSEF
A HÍREK FORRÁSA: MAGYAR KURÍR

„Irgalmassá növekedni, mint az Atya”

Az Egyház az irgalmasság rendkívüli szentévé a kegyelem, a béke, a megtérés és az öröm idejeként éli meg, amely mindenkihez szól: kicsinyekhez és nagyokhoz, közel és távol egyaránt. Nincs olyan határ vagy távolság, amely gátat tudna szabni az Atyának abban, hogy elérjen minket, hogy jelen legyen közöttünk. A szent kapu nyitva áll már Rómában és a világ minden egyházmegyéjében.

A rendkívüli szentév egy teljes év, mely azért szent, hogy alatta életünket jobban megszenteljük. Alkalom annak fölfedezésére, hogy életünkben egymás testvérei vagyunk, mint egy nagy ünnepen, talán a legszebben, melyről álmodhatunk, egy vég nélküli ünnepen, melynek megünneplésére Jézus tanít minket Lelke által. A rendkívüli szentév olyan ünnep, melyre Jézus megkülönböztetés nélkül mindenkit meghívott, senki sem marad kizárva ebből.

„Irgalmassá növekedni, mint az Atya.” Irgalmassá növekedni azt jelenti, hogy megtanultok bátran, konkrétan és érdekek nélkül szeretni; azt jelenti, hogy kívül és belül egyaránt naggyá váltok. Olyan keresztényekké váltok, akik bátor döntésekre és tettekre képesek, melyekkel mindennap, a kis dolgokban is a béke világát építik.

Amikor átkeltek a szent kapun, emlékezzetek arra, hogy amellet köteleztétek el magatokat, hogy növekedtek az életszentségben és táplálkoztok az evangéliumból, az élet Igéjéből és az Eucharisziából, az élet kenyereből, hogy igazabb és testvéribb világot építhessetek.

Az Úr áldja meg minden lépésedet, mellyel a szent kapu felé haladtok! A Szentlelket kérem, hogy vezessen és világítson meg benneteket! Szűz Mária, aki mindnyájunk édesanyja, legyen az irgalmasság igazi kapuja számotokra, családjaitok és mindazok számára, akik segítenek nektek, hogy növekedjete jószágban és kegyelemben!

Ferenc pápa

EGYHÁZJOG

A házasságkötés rendes formája

A korábbi cikkekben volt már arról szó, hogy a házasságkötésnek nemcsak jogi, hanem szentségi és liturgikus formája is van. A jogi forma a törvény által előírt normákat jelenti, amelyeket azért kell megtartani, hogy a felek beleegyezése jogi hatást vonjon maga után. Ezek szerint, ha egy esketéskor megvan a felek kölcsönös beleegyezése, de a törvényi előírást nem tartották be, akkor annak nem lesz jogi hatása.

A szentségi formát a felek beleegyezése létesíti, vagyis ha a felek beleegyezésének nem lenne jogi hatása, akkor nem jönne létre a szentség sem. A liturgikus forma pedig a szertartás rendjét jelenti, ami az esketési szertartáskönyvben le van írva.

A hatályos egyházi törvénykönyv két formáját különbözteti meg a kánoni házasságkötésnek: a rendeset és a rendkívülit. A rendes forma szerint a házasságkötést az egyház minősített tanúja előtt kell kötni két tanú jelenlétében, az előírt szertartásrend szerint.

A jogi szabályozás szerint minősített tanú hivatala alapján a helyi ordinárius és a plébános. Helyi ordináriusnak számít mindenekelőtt a római pápa, aki bárhol a világon érvényesen és megengedetten működik közre a házasságkötésnél. Helyi ordinárius továbbá a megyéspüspök és vele egy elbírálás alá eső főpapok, segédpüspökök, területi preláthus és a területi apát, apostoli kormányzó, általános és püspöki helynök.

A plébánosok pedig engedélyezhetik a káplánjaiknak az esketést egyedi esetekre, vagy adhatnak általános felhatalmazást nekik, de engedélyezhetik más papoknak és diakónusoknak is az esketést a plébániájuk területén. Az egyedi esketési felhatalmazás csak az adott házasságkötésnél történő közreműködésre jogosítja fel a megbízottat.

Erre a pontos jogi előírásra azért volt szükség, mert a Tridenti Zsinat (1545–1563) előtt nem volt a házasságkötés érvényességéhez kötött jogi norma. A keresztények a házasságukat általában a pap és a szülők, valamint a rokonok előtt kötötték meg, de voltak olyanok is, akik közhatóság és tanúk nélkül kötöttek házasságot, ezt az egyház mindig is tiltotta, de érvényesnek ismerte el az így megkötött házasságot is. Ezek viszont sok esetben visszaélésekre adtak lehetőséget, ezért a fenti zsinat úgy határozott, hogy csak azok a házasságok érvényesek, amik a saját plébánosok és két tanú előtt kötöttek meg. Ezt tovább szabályozta 1907-ben X. Piusz pápa.

Déri Péter

LITURGIA

A SZENTSÉGEK LITURGIÁJA

Az eucharisztia szentségéről

A z eucharisztia szentségének többféle meghatározása van. Az Egyházi Törvénykönyvben a következőt találjuk: a legfenségesebb szentség a legszentebb eucharisztia, melyben maga az Úr Krisztus van jelen, ő az áldozat, és őt vesszük magunkhoz; általa folyamatosan él és gyarapszik az egyház. Az eucharisztikus áldozat (vagyis a szentmise) az Úr halálának és feltámadásának emléke, melyben a keresztdozat örökké folytatódik, az egész istentiszteletnek és keresztény életnek csúcsa és forrása, mely jelöli és létrehozza Isten népének egységét, és építi Krisztus testét. A többi szentségek és az egyház apostoli tevékenységének összes művei pedig összetartoznak a legszentebb eucharisztiaival, és rá irányulnak.

Ennek a szentségnek sokféle elnevezése van. A leggyakrabban használt név minden katolikus népnél az eucharisztia, mely görög eredetű szó, jelentése hálát adni. Jézus Krisztus ugyanis hálát adott a kenyér és bor felett az utolsó vacsorán, amikor ezt a szentséget rendelte. Szent Pál apostol úrvacsorának is mondja ezt a szentséget. A magyar nyelvben az oltáriszentség kifejezés is használatos, jelezve, hogy az oltáron bemutatott szentmise keretében lesz köztünk Jézus Krisztus a kenyérben és borban.

Gyakori elnevezés még a szent ostya, a latin hostia, vagyis áldozat szóból eredve és utalva a szentmiseáldozatra. Ebből következik, hogy az eseményt, amikor magunkhoz vesszük a szentségi Jézust, áldozásnak nevezzük. A görögben ez a communio, azaz közösség, mivel az eucharisztia egy közösséggé formál bennünket: egy kenyérből és egy kehelyből táplál minket Jézus Krisztus. Mennyei kenyérnek is mondják még, továbbá szent útravalónak akkor, amikor haldokló veszi magához ezt a szentséget, hogy elkísérje őt az Isten színe elé vezető úton.

Ipacs Bence

Házmegáldások egyházmegyénkben

▲ Január 6-án tartotta egyházunk vízkereszt ünnepét. Dr. Veres András megyéspüspök a Székesegyházban mutatott be szentmisét. Az ünnep kapcsán szerte az egyházmegyében otthonokat, házakat áldottak meg.

▼ Január 12-én tartotta a sárvári Szent László-plébánia-templom téli szentségimádási napját. Délután közel 200 kisdíák kérte az Oltáriszentségben rejtőző Úrjézus segítségét családjukra, nevelőikre és az egész magyar népre.

Téli szentségimádás

Fatimai est Zalaegerszegen

▲ Január 13-án Császár István általános helynök vezette a fatimai engesztelő imaestet a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve templomban. A Béke Királynőjének közbenjárását kérve imádkoztak a hívek a békéért.

▼ Január 16-án 120-an vettek részt a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia szombathelyi zarándoklatán. Az Irgalmasság Évének első, nagyszámú szervezett csoportjaként érkeztek a hívek Szombathelyre.

Szombathelyi zarándoklat

Elkezdődtek a szalagavatók

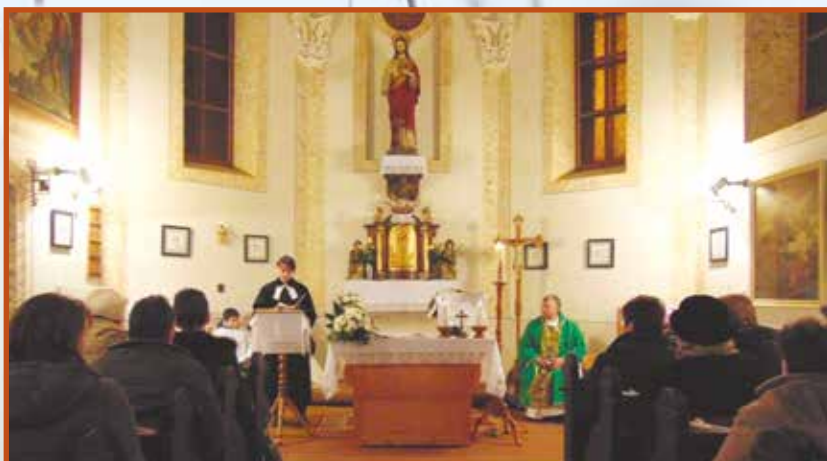
Január 9-én tartotta szalagavató bálját a premontrei gimnázium. Négy végzős osztály diákjai és persze szüleik várták nagy izgalommal a napot. Szombathelyen ez volt az első szalagavató idén.

Imakilenced a Székesegyházban

Január 14-én imakilenced kezdődött egyházmegyénkben Battyhány-Strattmann László, a szegények orvosa halálának 85. évfordulójához kapcsolódva. Szentté avatásáért és közbenjárásáért imádkoztak.

Ökumenikus imahét Uraiújfaluban

Január 17-én kezdődött az ökumenikus imahét. Uraiújfaluban a Jézus Szíve templomban volt a közös imádság Verasztóné Magyar Melinda evangélikus lelkész igehirdetésével.

PROGRAMAJÁNLÓ

február 16. (kedd) 18.30 óra Szent Márton Akadémia (Zalaegerszeg, Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium – fizika előadó) • **február 19–21. (péntek–vasárnap) 16 óra** Nagyböjti lelkigyakorlat (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

A SZOMBATHELYI EGYHÁZMEGYE ÉS A ZALACO ZRT. KÖZÖS KARITATÍV AKCIÓJA

Szent Márton

Szent Márton LÁDÁJA

VÁSÁRLÁSKOR GONDOLJON A RÁSZORULÓ CSALÁDOKRA IS!

Kérjük, ha teheti, vásárlása során **KÜLÖN CSOMAGOLT PÉKÁRUT** helyezzen el **Szent Márton ládájába!**

Minden rászoruló szüksége szerint vehet ki a ládában elhelyezett adományokból. Nap végén a Karitászmunkatársai gondoskodnak a maradék pékáruk szétosztásáról.

KÖSZÖNJÜKI!

Szent Márton JUBILEUMI ÉV 2016

A Szent Márton ládája karitatív akcióban résztvevő Zalaco boltok listája

- Szombathely:** Fő tér 16. • Király u. 1. • Szűrcsapó u. 23. • Thököly u. 33. • Vásárcsarnok • Fő tér 3-5. • Szelestey u. 62.
- Zalaegerszeg:** Berzsenyi u. 12. • Kazinczy tér 9. • Piac tér 6. • Széchenyi tér 4-6. • Bíró M. u. 37. • Kossuth u. 32. • Dél Hercegnője, Kossuth u. 61.

Életképek bronzba öntve

Januári lapszámunkban beszámoltunk a Székesegyház új bronzkapujának megnyitásáról, és bemutattuk a rajta lévő képsorozat első három tagját. Most a második hárommal ismerkedhetünk meg.

Az ariánusok kiűzik Szent Mártont Savariából

Az akkori kereszténységben belül Jézus valóságos istenségével kapcsolatban hitviták zajlottak. A tévtanítás egy Arius nevű paptól származott, aki tagadta Jézus Krisztus valódi istenségét. Márton mesterével, Hilárius püspökkel együtt harcolt az eretnokség ellen. „A papok eretnoksége ellen szinte egyedül Márton küzdött, igen határozottan, és emiatt sok bántalom érte: nyilvánosan megvesszőzték, majd a tartományból is kiűzték” – írja Sulpicius Severus. Az ő életében is valóra vált Jézus szava: „Ha tehát engem üldöztek, titeket is üldözni fognak.” (Jn 15,20)

Szent Márton albengai miséje

„Tél közepén egy rongyos, félig mezítelen szegény ember jött eléje éppen, mikor templomba indult. A jó püspök nyomban utasította archidiakonusát, adjon a szegény embernek valami ruhadarabot. Hihetőleg az archidiakonus nem sok kedvet mutatott a rendelet teljesítésére, mert már megsokallta. A szegény ember didergett, gondolta, megpróbálja kérését megismételni és a biztonság kedvéért magának a püspöknek szól. Be is ment hozzá a templom melletti helyiségbe, amely a sekrestye volt egyzersmind, s ahol a szent püspök visszavonulva ájtatoskodott. A püspök barátságosan fogadta, türelmesen meghallgatta panaszát, aztán szó nélkül levette ruháját, melyet a cappa magna-szerű felsőruha alatt viselt. A koldus magára öltötte és elment. Eközben az archidiakonus jelentette, hogy a nép a templomban már készen várja a püspököt, meg lehet kezdeni az istentiszteletet. Kellemetlen helyzet volt. Már itt az idő, Márton pedig nem akarja elárulni imént

gyakorolt irgalmassági cselekedetét; másrészt meg ilyen fogyatékos öltözetben nem mehet szent ténykedést végezni.

– Elhoztad a ruhát, amit az imént annak a szegénynek utaltam? – kérdezi a püspök.

– Az igazat megvallva – felelte a másik – most tényleg nincs időm rá. Különben is, a koldus elment.

– Csak hozd el azt a ruhát, majd találok én hozzá szegény embert.

Az archidiakonus, hogy véget vessen a dolognak, kedvetlenül sarkon fordult, bement a legközelebbi kereskedésbe, hozott egy kurta, kócos ruhadarabot, és odadobta Szent Márton elé. A szent kérte, menjen ki egy kicsit. Az alatt magára vette a durva ruhát és sietett istentiszteletre. Miközben szentmiséjét végezte, tűzgömb jelent meg feje fölött, amely aztán fölemelkedett és fényes sugárcsomót vont maga után. A jelenséget azonban csak egy pap, három szerzetes és egy szűz látta, bár aznap jelentékeny sokaság volt a templomban” – olvassuk egy másik életrajzban.

Az élet szolgálatában fordult a szegények és a szűkséget szenvedők felé. Nagyon érzékenyen reagált az emberek szenvedéseire, s ahol tudta, megpróbálta azt csillapítani. Életideájává tette az evangélium lüktető szívét, az irgalmasságot, ami hitelességét igazolja, mert a szegényekre való figyelem a keresztény élet egyetemességének mutatója.

Szent Márton halála

A haldokló püspök „ekkor saját akaratából s vágyairól lemondva, teljesen átadta magát az Úr döntésének és hatalmának, és így imádkozott: »Nehéz ez a testben való harc, Uram, amit szolgálatod követel tőlem, már eleget küzdöttem. De ha azt parancsolod, hogy továbbra is fáradságos munkával táborod élén álljak, nem vonakodom, és öregségem kimerültségére nem hivatkozom. Szolgálatodat hűségesen el fogom látni, és zászlód alatt harcolok, amíg csak kívánod. Bár egy agg embernek kívánatos lenne, hogy feladatának végeztével elbocsátást nyerjen, a lélek továbbra is győzedelmeskedik az éveken, és nem enged az öregségnek. De ha már megkönyörülsz koromon, Uram, jó nekem a te akaratod; őket, akikért aggódóm, te magad őrizd meg«” – olvassuk Sulpicius Severus levelében.

Schauermann János

Szent Márton Sabária földjén

Több évszázadon át vita képezte annak tárgyát, hol is található Savaria, Szent Márton szülőhelye. Sokat és sokszor vitáztak azon a kérdésen: Pannonhalma avagy Szombathely? Egyesek a Pannonhalma melletti Gyórszentmártont tartották születési helyének, de a XIII. századtól kezdve töretlenül tartja magát az az elképzelés, hogy Szombathely a születési helye nagy szentünknek. Pontosabban a Savaria vagy Sabária régi külvárosának számító Szent Márton községben (1885-ig volt önálló település) született Márton 316-ban. Bátran vallhatjuk, hogy a IV. század legnagyobb alakja, a lemondás nagy apostola Szent Márton. Szülőföldjét, Savariát vagy Sabariát 43-ban alapította I. Claudius császár. A város alapítását követő 1900. évben Finta Sándor, jeles szombathelyi író, költő és tanító ezzel, a nyomtatásban most először megjelenő verssel emlékezett meg Szent Márton püspökről és szeretett városáról.

Az ezerkilencszáz éves város

Az ezerkilencszáz éves város
Ma már a föld alatt pihen.
Halott kövek őrzik csak ifjú arcát
Romok közül is ünnepien.
Épületei romba dőltek...
Porladnak mind az ó saruk...
De megmaradt a lábnyomokat őrző,
Örök tanújel, a római út!

Testvérünk, Szent Márton, ezt tiporta.
Ez hordta, mint kis gyermeket.
S ez állt egyetlen kísérőként, híven
A száműzött fiú megett.
És Márton ment, mert hívta Krisztus.
Maga sem tudta, hogy hova jut...
De bizton vitte, vezette saruit
Sabáriából a római út!

Ez út láthatta őseink nyomát.
Hozott közénk papokat,
Hogy majd a harcos, őspogány magyarság
– Jézus Úr! – tán szívébe fogad?
Ez az út hozta szent hitünket,
S nyitott jövőnknek új kaput,
Hogy elfuthasson két nagy ezredévbe
Sabáriából a római út!

És történelmünk viharain át,
Szenvedhettünk bár eleget,
Nem téveszthette földönélő sorsunk
Szeme elől soha az eget!
Az eget nézzük... és az út vezet...
Ne kérdezzessük, hova jut?
Minket is úgy visz, mint az áldott Mártont,
Sabáriából a római út!

Ó, boldog, aki rája léphetett!
S boldog vagy város, mert tied...
Dobogjon rajta élő üzenetként
Rómáig égő, lelkesült szíved!
Dobbanjon hitet, s dobbanjon reményt,
Mert boldog, kinek sorsa rajta fut...
Vezessen minket boldogabb jövőnkbe
Sabáriából a római út!

Császár Ernő, a költő unokája

Felemelő szeretet

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia karitászcsoportha

Idén ünnepli alapításának 85., újraindításának 25. évfordulóját a Katolikus Karitás – Caritas Hungarica. Eből az alkalomból a Martinus havilap hasábjain bemutatkozik egyházmegyénk néhány karitászcsoportha, képet nyújtva a környezetünkben működő szeretetszolgálatokról.

A 2013. augusztus 1-jén alapított zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánián az első advent óta szolgáljuk az elesetteket és bennük Krisztust, plébánosunk, Kürnyek Róbert atya szárnyai alatt. Munkánkra folyamatosan kérjük a Jóisten áldását, plébániánk védőszentjének, a Boldogságos Szűz Máriának és a karitás védőszentjének, Szent Erzsébetnek a közbenjárását.

Tevékenységünk középpontjában az adománygyűjtés és -osztás, valamint a beteglátogatás áll.

A dr. Veres András püspök atya által meghirdetett „Váltsuk meg Szent Márton köpenyét!” elnevezésű akció keretében karácsony és húsvét előtt tartós élelmiszereket gyűjtünk. Támogatásra szoruló családjaink száma fokozatosan nő, ezért 2015 novemberében részt vettünk a Magyar Élelmi-

szerebank által szervezett karácsonyi adománygyűjtési akcióban is, melynek során 1550 kg tartós élelmiszert gyűjtöttünk össze. Így míg az elmúlt év nagybőjtjében 55, adventben már 92 családnak sikerült élelmiszercsomagot adnunk, nagylelkű adakozók jóvoltából. A leginkább rászorulókat külön is segítettük élelmiszercsomagokkal, tisztítószerekkel, támogatást adtunk pelenkacsomagok, gyógyszerek vásárlásához, közüzemi számlák rendezéséhez. Jóságú felajánlóknak köszönhetően közvetítésünkkel sok tárgyi adomány is gazdára talált, többek között konyhai felszerelések, háztartási gépek, különféle bútorok, számítógépek, babakocsik. Raktárunk nincs, de az adományosztások előtti napokban szívesen fogadunk játékokat, könyveket, ruhát, cipőt és egyéb adományokat.

Támogatóink többször is szerveztek karitásunk javára igen színvonalas és nagy sikerű hangversenyeket. Ezek bevételeiből a szeptemberi iskolakezdekések előtt 77 diáknak sikerült tanszercsomagot összeállítanunk. A beiskolázást hathatósan támogatta az egyházmegyei karitás is, összesen 82 db 5000 Ft-os pénztalvánnyal.

2014 őszén konzervek gyűjtésével segítettük a Vas és Zala megye árvíz sújtotta területein élő bajba jutott embereket. Az egyházmegye felhívására bekapcsolódtunk a 2015 adventjével induló és egy évig tartó „Szent Márton ládája” elnevezésű karitatív akcióba.

Tíz munkatársunk beteglátogatói képzésen vett részt. A tanfolyam egy jó hangulatú kirándulással zárult, melynek során bepillantást nyehettünk az egyházmegyei karitás intézményeiben folyó munkába. Csoportunkból azóta is többen nagy szeretettel és odaadással látogatnak arra rászorulókat. Beteglátogatóink három szociális intézményben szolgálják az idős, beteg embereket, ahol imaórákat és igeliturgiát is tartva emelik fel Istenhez a lelkeket. Hat betegnek a saját otthonába visz jó szót, mosolyt, segítő kezeket, közvetíti Isten jóságát és szeretetét egy-egy karitásztagunk. Két munkatársunk az áldoztatás szép szolgálatát végzi, egy pedig két nehéz sorsú gyermeket karolt fel a tanulásban, és lett a lelki támaszuk.

Kétéves szolgálatunkra visszatekintve elmondhatjuk, hogy megtaláltuk helyünket az emberek szolgálatában, és belső készítésre, örömmel végzük azt. Köszönet és hála érte mindezekelőtt a Jóistennek, aki elültette bennünk a segítség magját és meghívott minket erre a szolgálatra. Továbbra is kérjük munkánkhoz az ő kegyelmi erejét, hisz nélküle semmit sem tehetünk. De szóljon a köszönet szava a Szombathelyi Egyházmegyei Karitásnak is a tőlük kapott sokféle adományért, és az általuk szervezett felemelő rendezvényekért, amelyeknek boldog részesei lehettünk.

Csiszár Mária

Házasság hete

A szeretet: szenvedély és döntés

Szombathely, 2016. február 7-14.

A Házasság Hete az elköteleződés ünnepe.

Az országos rendezvénysorozat célja, ráirányítani a figyelmet arra, hogy a házasság érték.

Február 7. (vasárnap) 17.00 Szent Erzsébet (Ferencs) templom
Szentségimádás a házasságokért

Február 9. (kedd) 18.00 Agora – Savaria Filmszínház
Filmvetítés és beszélgetés: Az aranyműves boltja
A filmet követő beszélgetést vezeti: Molnár Szabolcs plébános
Kedvezményes jegyár: 600,- Ft

Február 12. (péntek) 17.00 Martineum Felnőttképző Akadémia
Mi értelme a házasságnak?
Előadás és beszélgetés a házasságról Heidi Györggyel és feleségével Zsuzsannával
Heidi György a PTE oktatója, a Pécsi Egyházmegye kulturális igazgatója, felesége pedagógus.
A belépés díjtan.

Február 14. (vasárnap) 16.00 Székesegyház
Szentmise
Majd „séta a házasságért” a Szentháromság szoborhoz és „meglepetés”

Január 23. - február 12. között

Házas-Társas-Játék

- kevés az időtök egymásra?
- régen romantikáztatok már?
- szeretitek a kalandokat?

... akkor gyertek, játsszatok velünk/egymással!

A játékhoz forgatókönyvet kaptok, a kapcsolatépítő feladatokat a nektek tetsző időben teljesíthetitek.
A minden feladatot teljesítő párok között vacsorautalványt, fürdőbelépőt és más értékes nyereményeket sorsolunk ki.

Jelentkezzetek a [fazassaghete.szombathely@gmail.com](mailto:hazassaghete.szombathely@gmail.com) e-mail címen!*Szeretettel várunk minden érdeklődőt!*

Támogatóink:

Szombathelyi Egyházmegye, Agora – Savaria Filmszínház, "Az élés kamrája", Bécsi Kávészó, Geröly Tibor vállalkozó,
Határmenti Vigadó Bozsok, Herényi Kulturális és Sportegyesület, Jazz Cafe, Kiskemence Vendégház, Korda Kiadó,
Ludwig Hidegkonyha, Pistons Pub, Sárvári Gyógyfürdő Kft., Savaria Szimfonikus Zenekar, Szatucsek Klára Táncstúdió,
Tolnay Vendéglő, Vizaverné Horváth Zsófia

A programsorozat médiapartnere: szombathely.imami.hu

Az —
elköteleződés
— ünnepe

További információ
a Házasság hete
programsorozatáról:
www.hazassaghete.hu

Értünk élnek és dolgoznak

Interjú a domonkos nővérekkel

A Szombathelyi Egyházmegyében már majdnem 100 éve működtek, tanítottak, tanítóképzőt, iskolát és óvodát tartottak fenn az Árpád-házi Szent Margitról nevezett Szent Domonkos Rendi Nővérek, amikor a szocialista államhatalom 1950-ben egy rendelettel feloszlatta a szerzetesrendeket Magyarországon. A rendszerváltozás után ismét megindult a szerzetesi élet, és a rend első novíciái 1992-ben Szombathelyen tették le első fogadalmukat. A nővérek eredeti tevékenységükhöz, a gyermekekkel való foglalkozáshoz tértek vissza. A nővérek ezután Szombathelyen, a Bercsényi iskolában és a Szent Márton Plébánián végeztek hitoktatást. 1995-től az akkori Püspöki Általános Iskolában (ma Brenner János Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium) szintén hitoktatók voltak 2002-ig. A nővérek ezután Kőszegre és Budakeszire kerültek.

A Brenner János Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium új épületének átadása, illetve megáldása alkalmából 2015 augusztusában ismét láthattunk három domonkos nővért, akiről azt lehetett tudni, hogy az új iskolában fognak a gyermekekkel foglalkozni. És valóban, a megyéspüspök úr hívására, kérésére a Rendi Tanács határozata szerint 2015. augusztus 1-től Farkas Éva Imelda nővér, Héjja Beatrix Lujza nővér és Sándor Katalin Filoména nővér Szombathelyre jöttek, hogy a katolikus iskolában a gyermekek vallási és lelki nevelésében, illetve a hitoktatásban közreműködjenek. Velük beszélgettünk a Megszentelt Élet Évének végén.

Honnan érkeztek Szombathelyre? – faggatom a három kedves és mosolygós tekintetű nővért.

Imelda nővér: Hárman három helyről jöttünk. Budakeszről érkeztem, ott egyetemistákkal foglalkoztam.

Lujza nővér: Én több közbeeső állomáshely után az elmúlt évet Kőszegen töltöttem, onnan jöttem ismét Szombathelyre.

Filoména nővér: Az elmúlt 14 évben először Kárpátalján voltam, majd Budakeszin, és most Hódmezővásárhelyről érkeztem vissza Szombathelyre.

Hogyan fogadták a hírt, hogy Szombathelyre várják Önöket?

Filoména nővér: Sokakat ismerek a régi tantestületből, nagyon jó volt visszajönni. Természetes számomra az iskolai közeg.

Lujza nővér: Eredetileg középiskolai tanár vagyok, de később az óvodásoktól egészen a nyugdíjas korú hívekig sokakkal foglalkoztam. Én is szeretem az iskolát, az állami iskolában is szívesen foglalkoztam a gyerekekkel.

Imelda nővér: Mint említettem, én egyetemistákkal foglalkoztam, általános iskolai korosztállyal az utóbbi időszakban kevésbé. Az úgynevezett osztálymiséken vagyok a legtöbbet a gyerekekkel. Célunk jelen lenni minél több helyen, hogy meg tudjuk szólítani az embereket.

Hogyan telik egy nap a közösségükben?

Reggel 6.10-kor zsolozsma imádsággal kezdünk, majd szentmisén veszünk részt a Székesegyházban. A nap nagy része az iskolában telik. A közös imádságok mellett egyéni imádságaink is vannak, hiszen a domonkos rendnek úgynevezett monasztikus gyökerei is vannak. Elmélkedés, rózsafüzér ima, lelki olvasmány és szentségimádás mind a lelki életünk építői és a világban való apostolkodásunk támaszai.

A monasztikus gyökerekre utal a szerzetesi ruhánk, a habitus, a klauzúra, vagyis zárt rész a kolostorunkban, a csend, a szilencium megtartása és a már említett közös – kórus – ima.

A közösség életéhez tartozik, hogy havonta megbeszéljük az elmúlt hónap történéseit és előkészítjük az előttünk álló hónap feladatait. A zárdatemplomban szentségimádási órát vezetünk. Napjaink tehát egyéni és közös imádsággal, iskolai tevékenységgel és más vállalt feladatokkal telnek.

Milyen gondolatok kísérték a Szerzetesek Évének meghirdetését a nővérekben?

Imelda nővér: Öröm töltött el, de először nem tudtam elképzelni, hogyan valósul majd meg, hogyan tudunk valamit bemutatni önmagunkból, önmagunkról. Nagyon fontosnak tartom, hogy minél többen megismerjék a szerzetesek életét.

Filoména nővér: Saját hivatásomban erősített meg. Mindnyájan éreztük, hogy fontosak vagyunk az Egyházban.

Lujza nővér: Csak ennyi: Végre! Nagy lehetőség a világnak, hogy Jézusról halljon. Nekünk pedig, hogy róla beszélhetünk, és arról, hogy minden ember személyes kapcsolatot építhet Istennel.

Imelda nővér: Beszélhetünk arról, hogy Isten szereti a világot, és Istent lehet viszont szeretni, elkötelezetten élni.

A Szerzetesek Évében nyilván sok meghívást kaptak a domonkos nővérek is. Felsorolnának néhányat ezek közül?

Valóban így volt. Igyekeztünk sok helyre elmenni, jelen lenni gyermekek, fiatalok és a plébániák hívei között. Vácott és Mosonmagyaróváron a piarista gimnáziumban voltunk, Sopronban, az egészségügyi szakközépiskolában pedig lelkinapot tartottunk. Szabadkán ifjúsági találkozó

vettünk részt, több helyen lelkigyakorlatot is vezettünk. Volt Domonkos Ifjúsági Találkozó is.

A Szerzetesek Évének egyik „arca” domonkos nővér volt: Ármella nővérünk. Róla kisfilm készült – amint a másik három szerzetesről is. Őt például a szegedi egyetemisták hívták meg beszélgetésre.

Milyen közös programokra emlékeznek szívesen a Szerzetesek Évéből?

Nagyon szép volt a megnyitó a Szent István-bazilikában, aztán felejthetetlen számunkra a mátraverebély-szentkúti találkozó. Nagy élmény volt a „Szerzetesek tere” elnevezésű program. Itt az volt a lényeg, hogy a hívők és nem hívők felé bemutassuk, kik a szerzetesek, mivel foglalkoznak, mi az adott szerzetesrend küldetése. Nagyon sokan jöttek el erre a programra, családok, fiatalok, őszinte érdeklődéssel.

Rendünk tagjai számára még volt egy zarándoklat Mariazellbe, ahol imádkoztunk és a Szűzanya elé tettük rendünk céljait, jelenét és jövőjét. Terveinket.

A Szerzetesek Éve lelki feltöltődést, sok találkozást hozott számunkra. Minden ilyen helyzet alkalom arra, hogy a hozzánk fordulókat közelebb vigyük Jézushoz, segítsük abban, hogy igazi döntést hozzanak az életükről.

A domonkos rend, a domonkosok családja a rend születésének 800. évfordulóját ünnepli. Mit tudhatunk erről?

A jubileum megnyitása 2015 novemberében volt, és tart 2017 január végéig. Már folyamatban van új könyvek kiadása, általában fordítások. Úgy tűnt, kevés a magyar nyelven hozzáférhető anyag a rendünkkel kapcsolatban. Konferenciák is lesznek a budapesti Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán, illetve a Sapientia szervezésében. Gyermekeknek domonkos szentek történeteiről, életrajzáról illusztrált kiadást terveznek.

Honlapunkon (domonkosnoverek.hu) olvasható például a jubileumi évvel kapcsolatos pályázat iskolások és fiatalok számára, valamint a rendünk házainak hírei. Már a szombathelyi rendház megáldása is megtalálható a hírek között, továbbá egy érdekes sorozat „A domonkos életforma 52 pontja” címmel.

A jubileumi évben is vállalkoznak arra, hogy meghívásokat elfogadva találkozónkon vegyenek részt?

Természetesen szívesen elfogadjuk. Már van is meghívásunk itt az egyházmegyében. Fontosnak tartjuk, hogy kapcsolatban legyünk a plébániákkal és a hívekkel.

Miben mutatkozik meg az, hogy a szerzetesi életforma ma is aktuális?

Lujza nővér: A mai kor sokban hasonlít Szent Domonkos korához. Sokféle „hit” létezik. Nagyon nagyok a gazdasági különbségek emberek, családok és tájegységek között. Domonkos a tiszta hitről beszélt. A szerzetesség nemcsak egy fajta gondolkodás, életforma, hanem a következetes, felelős ember kialakítása, nevelése is, a mai társadalomban tapasztalható döntésre való képtelenséggel szemben.

Imelda nővér: Nagyon fontos az igazság követése, keresése. Aki elveszti, annak szétesik az élete. Krisztus az Igazság.

Filoména nővér: A szerzetesség aktuális és időszerű. Hol találkozhat a mai ember azzal, amire annyira vágyik? Spirituális és lelki élménnyel? Nagyon sokan keresik azt a valakit, valamit, amely életüket értelemmel tölti meg. A szerzetes közösségekben biztosan kaphatnak segítséget.

Imelda nővér: A szerzetesség jelenléte az elkötelezett élet jelenléte a világban. A felismert jó, a hívásra adott válasz mindvégig, halálig tartó vállalása.

Lujza nővér: Nagyon időszerű a közösségi életforma bemutatása a társadalmunkra jellemző individualista helyzettel és gyakorlattal szemben. A közösségi tapasztalat szembeállít önmagammal és alázatosságra tanít. A szerzetesség példa mindenkinek, hogy érdemes Krisztusra tenni az életet. Az emberek döntéseikben ne féljenek Krisztust követni. Aki Krisztust követi, a Mennyei Atya felé tart. Ez egy tudatos döntés.

Kissé elfogódottan imádkoztam együtt a nővérekkel a beszélgetés után, hiszen mindazt, amit a szerzetességről elmondtak, meg is élük nap mint nap. Döntöttek – végleg Krisztus mellett, értünk élni és dolgozni. Értünk imádkozni. Szerzetesi életünk az Igazság követése, áldozat mi-értünk. Mindezt nagyon csendesen és egyszerűen tesszük. Jelenlétünk mégis bátorságot ad kisdíáknak, fiatalnak és időseknek egyaránt.

Salamon Viktória

HAMAROSAN VÉGET ÉR A SZENT MÁRTON-ÉV

Igen, tudjuk, hogy még csak most kezdődött,
de már február van...

Szeretne lelkileg valóban megújulni a jubileumi esztendőben?
Szeretne az irgalmasság szentjének mai, modern követőjévé válni?

Akkor Önnek szól a Szent Márton imakönyv!

Jöjjön el februárban a szombathelyi Martinus Könyvesboltba,
vásárolja meg az imakönyvet, mi pedig megajándékozunk
a Szombathely, a püspöki város című albummal.

-60%

+

3700 FT HELYETT EGYÜTT CSAK **1500 FT**

**NE FELEDJE! KÜLÖNLEGES AJÁNLATUNK
CSAK 2016. FEBRUÁR 1. ÉS 29. KÖZÖTT ÉRVÉNYES!**

Martinus Könyvesbolt + Telefon: 94/513-191

A Szentatya február havi imaszándékai

Egyetemes szándék: Hogy vigyázunk a teremtésre, mint ingyen kapott ajándéokra: műveljük és őrizzük meg az eljövendő nemzedékeknek.

Evangelizációs szándék: Hogy gyorsodjanak a párbeszéd és a találkozás alkalmai a keresztény hit és Ázsia népei között.

Ismeretlen költő:

Mindig csak adni

*A jó öreg kút csendesen ontja vizét
így telik minden napja.*

*Áldott élet ez, fontolgtatom:
csak adni, adni minden napon.*

Ilyen kúttá kellene lennem.

Csak adni teljes életemben.

Mindig csak adni?

Ez terhet is jelenthet!

Jó kút, nem érzed ezt a terhet?

Belenézek, tükre rám ragyog,

de hiszen a forrás nem én vagyok!

Árad belém, csak továbbadom,

Vidáman, csendben és szabadon.

Hadd éljek ilyen kút-életet,

Osszak áldást és sok-sok szeretetet!

Nem az enyém, Krisztustól kapom,

Egyszerűen csak továbbadom.

„Ha az ember arra gondol, hogy minden óra az utolsó lehet, mennyire kihasználná azt.” (Nagy Szent Teréz)

„Vezekelő szívünket meg ne vesd,
Jézushoz bennünket elvezess.
Szent kezed fogja meg roskadó vállunk.
Míg Fiad Szívéhez hazatalálunk.
Mária, Nagyasszony, magyarok Anyja,
Világnak hatalmas Királynéja!”
(Dienes-Bárdos)

A szombathelyi püspök – a hozzátartozók nevében is – az örök életbe vetett hittel tudatja, hogy Varga Imre nyplébános, a Szombathelyi Egyházmegye nesztorja életének 96., áldozópapi szolgálatának 62. évében, 2016. január 13-án a betegek kenetével megerősítve zalatárnoki otthonában elhunyt. Szeretett paptestvérünkért az engesztelő gyászmisét 2016. január 18-án mutatták be a zalatárnoki templomban. Holttestét közvetlenül a gyászmise után a helyi temetőben helyezték örök nyugalomra.

Adj Uram örök nyugodalmat neki!
Requiem aeternam dona ei Domine!